

Zijn er alleen vooroordelen over de jaren 70 wijken of zien huidige ontwerpers ook kansen voor de toekomst van deze wijken. AIR organiseerde 1 juli jl. in De Machinist een symposium over de Jaren 70. Bernadette Janssen zat samen met Herman Meijer, Jenny Vermeeren en Annet Tijhuis in het panel voor de discussie. Na jaren van verguizing en minachting vanuit de vakwereld is er gelukkig een hernieuwde belangstelling voor de jaren 70/80 aan het ontstaan. Het symposium ging over de (onbenutte) kwaliteiten van de Rotterdamse architectuur van de jaren zeventig en vormt een onderdeel van een langlopend publiek- en onderzoeksprogramma. Architecten, onderzoekers, vastgoedeigenaren en bewoners zoeken een antwoord op de vraag waar de stad veertig jaar na dato naar toe gaat en voor wie de stad bedoeld is. Wat kunnen we leren en doen met de architectuur van de jaren zeventig? Onder leiding van gastcurator Catherine Visser zijn door verschillende Rotterdamse bureaus drie casestudies (Simonsterrein, Oude Westen en Oosterflank) uitgevoerd om de (on)mogelijkheden van deze architectuur en stedenbouw te onderzoeken. Uit deze korte studies bleek dat soms de stedenbouwkundige schaal o.k. is (Simonsterrein) en de architectuur een update behoeft, soms de stedenbouwkundige schaal een nieuwe invulling kan gebruiken (Oosterflank, overigens uitgaande van de idealen van toen) en soms beide (Oude Westen). BVR onderzoekt samen met Ruimtelab2, Krill, Paul de Graaf en de leerstoel Green Urbanism van de TU Delft faculteit Bouwkunde in atelier 7Up de toekomstbestendigheid van de jaren 70/80 wijken aan de hand van de casestudie Zevenkamp.